

וכאן יש לעצור ולומר כאלתרמן "והשאר יסופר בתולדות ישראל" (מגש הכסף). אמנם לא גמרנו. היו אלה ימי בראשית. אך העבר הסתיים. שעה קלה לפני הירידה לחוף נזרקו הדרכונים שלנו לים. שרפנו את הגשרים. העבר הפך לזיכרונות, אינו קיים כבר כמציאות. הגענו לחוף מבטחים דקה לפני השעה 12, בדומה לפרש שחצה את אגם ה-Bodensee המכוסה שכבת קרח דקה. אז עוד לא ידענו זאת. ניסיתי לרקום חלום של זיכרונות, מאין סרט שנגמר בטוב, ובזה לסיים. כדברי קורט טוחולסקי, יהודי חכם, שקבע:

Und darum wird beim Happy End
im Film zumeistens abjebledt ...

ובכן, בסרט על פי רוב ה-Happy End הוא גם הסוף !